

Hurá za ním! →

R.D. Václav Trmač

Nad krajinou zuřila divoká bouře. Burácení hromů se odráželo od okolních kopců, prudký vítr ohýbal stromy a cesty se změnilly v rozbourené potoky kalné vody. Kdo byl venku, hledal rychle nějaký úkryt.

V prázdném přístřešku pro ovce daleko od lidských obydlí se setkaly cesty dvou mnichů. Byli rádi, že našli toto útočiště i jeden druhého. Dokonce si bez ohledu na mokrou oděv zavtipkovali: „Připadám si tady jako v Betlémě!“ „Ale kdo z nás je vůl a kdo osel?“ Pak se však začali věnovat praktickým věcem. Podělili se o kousek chleba, který jim zbyl, zapili vodou tekoucí ze střechy, společně se pomodlili a uložili se ke spánku, neboť bouře neustávala.

Před spaním si povídali. Řeč se brzy stočila na jejich činnost. Dominikán Petr vyprávěl o svém působení na universitě, kterou musel na čas opustit a teď se tam vrací. Františkán Ondřej si postěžoval na neúspěch kázání v tomto kraji. Lidé nemají o Boha zájem, raději tajně udržují při životě staré pohanské praktiky. Poslední pokus o oživení víry dopadl katastrofálně – musel utéci, protože po

něm začali házet kamením. „Jak také může vypadat život obyčejných lidí, když se církev zmítá v takových zmatcích, ani biskupové a kardinálové se nedokáží domluvit a papeže máme hned tři,“ skončil Ondřej trpkým povzdechem.

„Papež je jenom jeden,“ odporoval mu Petr, „a ten sídlí v Avignonu. Ti zbývající byli zvoleni neplatně a měli by odstoupit.“ Ondřej n souhlasil: „Já jsem jen obyčejný františkán, ale myslím si, že právoplatným papežem je ten, který byl zvolen jako první.“ „To je hned vidět, že tomu vůbec nerozumíš. Náš bratr Mikuláš byl v Římě, když volili římského papeže. Z jeho vyprávění je naprosto jasné, že ta volba byla neplatná. A náš generál bratr Eliáš zastával stejný názor.“ „A ten váš slavný kazatel Vincenc, co ho teď všude vítají, jako by sám byl papežem, a při kázání mu visí na rtech, jako by to byl sám Pán Bůh,“ dodal k tomu s trochou závisti Ondřej, „se taky motal pěkných pár let kolem Avignonu. Přátelil se s Benediktem, když ještě nebyl papežem, doprovázel ho na všechny církevní parádky, přihříval se na výsluní slávy pana kardinála

Ilustrace Dominik Strnad

a po jeho zvolení mu dělal pár let domácího kaplana. Kdo ví, proč opustil ten pohodlný život a trmácí se světem.“

„To máš pravdu,“ přiznal učený Petr. „Bratr Vincenc viděl avignonskému papeži pod prsty a postupně vzrůstaly jeho pochybnosti o tom, že pravým papežem je jeho přítel. Ale rozhodující pro jeho odchod z Avignonu bylo zvláštní zjevení. Bratr Vincenc byl vážně nemocný, všichni mysleli, že umře. Když se mu v takové situaci zjevil Kristus, aby ho pověřil kázáním, a Vincenc se potom uzdravil, nemohl jednat jinak.“ Ondřej ukázal, že

Svatý Vincenc Ferrerský

Slavný dominikánský kazatel Vincenc Ferrerský (* 1350 ve Valencii – Španělsko; + 1419 ve Vanes – Francie) skutečně sympatizoval s avignonským vzdoropapežem. Postupem času však poznával stále více svůj omyl. Několikrát veřejně požádal Benedikta XIII., aby svým odstoupením pomohl obnově jednoty církve. 7. II. 1415 pronesl před králem Zikmundem a před Benediktem XIII. kázání na téma „vyschlé kosti, slyšte slovo Boží“, v němž odsoudil jeho vzdor. Sv. Vincenc jako kazatel pokání údajně cestoval po kraji na oslu obklopen zástupem kajících. Na jedné z těchto cest zemřel.

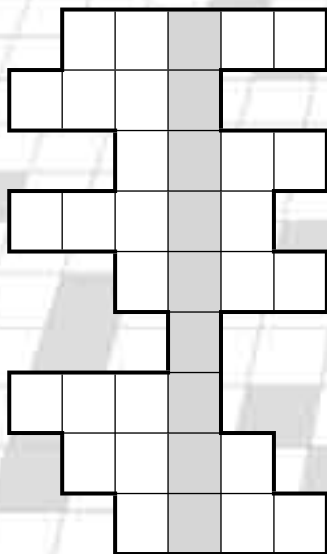
přece jen není tak nevzdělaný, jak si Petr myslí: „Slyšel jsem, že před odchodem napsal Benediktovi list O Antikristu a blízkém konci světa...“ Petr musel uznat, že to tak skutečně bylo. Aby obhájil svou pravdu, kterou mu ten šťoura františkán začal celkem úspěšně nahlodávat, začal ze široka rozebírat současnou situaci církve. Ani si nevšiml, že Ondřej už spokojeně spí.

Můžeme změnit názor?

Nesmíme být jako větrné korouhvičky a měnit své názory třikrát denně. Ale každý se může mýlit – a chce to mít dost pokory, moudrosti i odvahy, aby člověk omyl uznal a snažil se napravit, co se dá.

Křížovka

Schránka pro nebožtíka

1000 kg

Příkaz k zastavení

Hlava církve

Modla

. - .

Opak staré

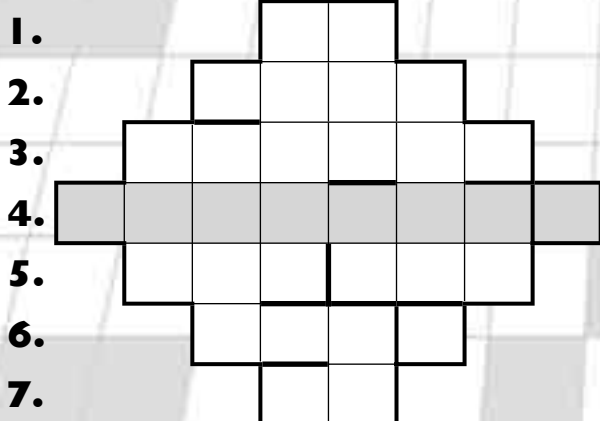
Dřevorubecký nástroj

Léčka

Martin Blecha

Tajenka ukryvá lidový název jednoho únorového svátku

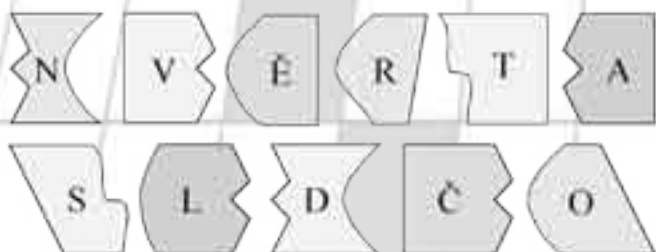
A B C D E F G H

Vodorovně: 1. Chemická značka kryptonu. 2. Vodní rostlina (... plamatý). 3. Železná ruda (Fe_2O_3). 4. Tajenka. 5. Anglicky „všechno“ / anglicky „a“. 6. Jméno první ženy / chemická značka draslíku. 7. Chemická značka astatu.

Svisle: A Chemická značka vodíku. B Kus ledu. C Dlouze první písmeno abecedy / úloha ve filmu, divadle... D Sídlo ruského prezidenta / římským číslem 5 / MPZ Rakouska. E Hrob / chemická značka sodíku / anglicky „v“. F Německy „ne“ / nová SPZ Karlovarského kraje. G Římským číslem 500 / zkratka kompaktního disku. H Nová SPZ Pardubického kraje.

Jan Fila, Novosedlice

Pozdrav ze semináře

Důležitá schopnost

Ahoj kluci!

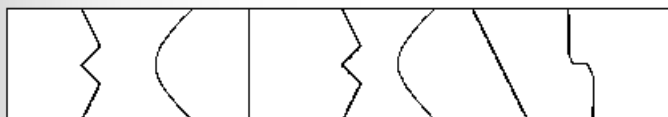
Byl už ve vaší farnosti otec biskup? Pokud ne, tak jste se s ním určitě setkali na nějaké pouti či při biřmování. Přitom jste si možná všimli i bohoslovce, který třeba otci biskupovi u oltáře přísluhoval.

Ale viděli jste otce biskupa u oltáře se všemi jeho bohoslovci? Je to poněkud neobvyklé, ale v mé ostravsko-opavské diecézi se tak stává na jedné z děkanátních poutí za kněžská povolání a rodiny – aby lidé viděli, za koho se vlastně modlí. A otec biskup vždycky věřícím poděkuje za to, že na kněze v modlitbách pamatují. Občas jdeme celý seminář do nějakého olomouckého kostela na nedělní mši svatou a v závěru bohoslužby, kterou má vždy někdo z našich představených, se nezapomene poděkovat lidem za to, co pro seminář dělají ať už modlitbou, nebo hmotnými dary. A já si vždycky uvědomuji, jak důležitou vlastností je

Prožíváme postní dobu. K čemu je vůbec dobrá? Myslím si, že spočívá mimo jiné v tom, abychom se naučiliti. Umět poděkovat se bere jako slušnost – když nakupuji v obchodě, když dostanu dárek, když mi kamarád pomůže s úkolem. Poděkováním často oceňuji jen dobrou snahu nebo skutek druhého. Alet vždycky vyjadřuje, že si toho skutku vážím, že má pro mne cenu, že mám z něho velikou radost. Když nějaký muž ochrání ženu před zlodějem, je muá. Když někdo zachrání tonoucího, ten je muý asi více, protože mu zachránil život. A největšít projevujeme Bohu, který nás skrze Ježíšovu smrt zachránil pro věčný život v nebi. Kdyby někdo nasadil všechny své síly, aby zachránil tonoucího, a ten by mu ani nepoděkoval, asi by to nebylo příliš pěkné. Spíše by se onen zachráněný snažil mu to nějak oplatit, vrátit. Znáte to z pohádek: „Kdo zvítězí nad drakem, tomu dám princeznu za ženu a polovinu království!“ říká král. Ano, to je úkol pro postní dobu: pokusit se projevitt Pánu Ježíši, že za nás položil život. My v semináři se o to snažíme tím, že usilujeme o co nejlepší přípravu na kněžskou službu, ke které nás Pán povolal – každý den při učení, v modlitbě i ve vztazích mezi sebou. Vy to můžete zkusit také: dělat Pánu Ježíši radost tím, že budete stále lépe konat ty každodenní věci - ve škole, mezi kamarády, v kostele, doma s rodiči a sourozenci. Všude se dá něco spravovat, zlepšovat. A to bude ta nejlepšít: ukázat Pánu, že si vážíme, kolik dobra přinesl všem lidem, a že to dobré chceme v našich vzájemných vztazích rozvíjet.

Hodně úspěchů a radosti ve vaší snaze vám přeje

Váš bohoslovec Vojtěch Janšta

Neznámé slovo získáte vyplněním této šablony písmeny z vedlejšího sloupce.